

СЛУГИ ТЪ МЪ ОТГОВАРИЖТЪ .

Господине, ѿ двамъ та сми нѣй готови, защо толкова

Ты взрзашъ?

Толко взрзо щото выкашъ, що е то? що толко

тичашъ?

До катъ сѧ самини има юще два сахата, Ты си станалъ

и препасълъ,

Що е толкозъ тазнъ вързость, че си толкозъ сѧ упа-

салъ?

Други пжть Ты не си ставалъ толкозъ рано, Теке

хичъ не сме видѣли,

Да не имашъ скрито накой дѣло щото него мы не-

знаймы?

АВРААМЪ

ОТГОВАРИЖ НА СЛУГИ ТЪ СИ.

Вързость та ми ѿ болектъ та ми на сърце ми сѧ,

И немамъ време вамъ да кажъ инчи щото сѧ.

Но азъ щото ви дѣламъ, вы тѣи скоро тѣи сторети,

И уста та и азыкъ-а ми щото ви казватъ направети.

И за много огнь, за да стигнѣтъ дърва вы свар-

жете,

Че далечъ е пжть-а, на магаренце то гы натовар-

нете.

Мойто